

Wydanie tymczasowe

WYROK TRYBUNAŁU (dziewięta izba)

z dnia 11 czerwca 2020 r.(*)

Odesłanie prejudycjalne – Podatek od wartości dodanej (VAT) – Dyrektywa 2006/112/WE – Artykuł 2 ust. 1 lit. c) – Zakres stosowania – Transakcje podlegające opodatkowaniu – Odpłatne świadczenie usług – Odszkodowanie wypłacone w przypadku nieprzestrzegania przez klientów minimalnego okresu związania umów – Kwalifikacja

W sprawie C-43/19

mającej za przedmiot wnioszek o wydanie, na podstawie art. 267 TFUE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa) [sąd arbitrażowy do spraw podatkowych (centrum arbitrażu administracyjnego), Portugalia] postanowieniem z dnia 2 stycznia 2019 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 24 stycznia 2019 r., w postępowaniu:

Vodafone Portugal – Comunicações Pessoais SA

przeciwko

Autoridade Tributária e Aduaneira,

TRYBUNAŁ (dziewięta izba),

w składzie: S. Rodin, prezes izby, D. Šváby i K. Jürimäe (sprawozdawczynie), sędziowie,

rzecznik generalny: G. Pitruzzella,

sekretarz: M. Ferreira, główna administratorka,

uwzględniając pisemny etap postępowania i po przeprowadzeniu rozprawy w dniu 30 stycznia 2020 r.,

rozważywszy uwagi, które przedstawili:

– w imieniu Vodafone Portugal – Comunicações Pessoais SA, – S. Fernandes de Almeida, J. Lobato Heitor oraz A. Costa, advogados,

– w imieniu rządu portugalskiego – L. Inez Fernandes, T. Larsen, R. Campos Laires oraz P. Barros da Costa, w charakterze pełnomocników,

– w imieniu rządu irlandzkiego – J. Quaney oraz M. Browne, w charakterze pełnomocników, które wspiera N. Travers, SC,

– w imieniu rządu Zjednoczonego Królestwa – Z. Lavery, w charakterze pełnomocnika, który wspiera E. Mitrophanous, barrister,

– w imieniu Komisji Europejskiej – początkowo L. Lozano Palacios i A. Caeiros, a następnie L. Lozano Palacios i I. Melo Sampaio, w charakterze pełnomocników,
podjęwszy, po wysłuchaniu rzecznika generalnego, decyzję o rozstrzygnięciu sprawy bez opinii,
wydaje następujący

Wyrok

1 Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym dotyczy wykładni art. 2 ust. 1 lit. c) oraz art. 9, 24, 72 i 73 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. 2006, L 347, s. 1, zwanej dalej „dyrektywą VAT”).

2 Wniosek ten został złożony w ramach sporu pomiędzy spółką Vodafone Portugal – Comunicações Pessoais SA (zwaną dalej „Vodafone”) a Autoridade Tributária e Aduaneira (organem podatkowym i celnym, Portugalia) w przedmiocie odwrotnego obciążenia podatkiem od wartości dodanej (VAT) za listopad 2016 r.

Ramy prawne

Prawo Unii

3 Zgodnie z art. 2 ust. 1 lit. c) dyrektywy VAT opodatkowaniu VAT podlega „odpłatne świadczenie usług na terytorium państwa członkowskiego przez podatnika działającego w takim charakterze”.

4 Artykuł 9 ust. 1 tej dyrektywy stanowi:

„1. »Podatnikiem« jest każda osoba prowadząca samodzielnie w dowolnym miejscu jakkolwiek działalność gospodarczą, bez względu na cel czy też rezultaty takiej działalności.

»Działalność gospodarcza« obejmuje wszelką działalność producentów, handlowców lub usługodawców, w tym z górnictwem, działalnością rolniczą i wykonywaniem wolnych zawodów lub uznanych za takie. Za działalność gospodarczą uznaje się w szczególności wykorzystywanie, w sposób ciągły, majątku rzeczowego lub wartości niematerialnych w celu uzyskania z tego tytułu dochodu”.

5 Artykuł 24 wspomnianej dyrektywy przewiduje:

„1. »Świadczenie usług« oznacza każdą transakcję, która nie stanowi dostawy towarów.

2. »Usługi telekomunikacyjne« oznaczają usługi dotyczące transmisji, emisji i odbioru sygnałów, tekstów, obrazów i dźwięków lub wszelkiego rodzaju informacji drogą kablową, radiową, optyczną lub za pośrednictwem innych systemów elektromagnetycznych, w tym związane z nimi przeniesienie lub cesja praw do użytkowania środków dla zapewniania takiej transmisji, emisji i odbioru, wraz z zapewnieniem dostępu do ogólnodostępnych sieci informacyjnych”.

6 Artykuł 64 ust. 1 tej dyrektywy stanowi:

„W przypadku transakcji zwi?zanych z wp?at? zaliczki lub p?atno?ci? rat dostawy towarów [...] oraz ?wiadczenie us?ug uwa?a si? za dokonane z up?ywem terminów, których te zaliczki lub p?atno?ci dotycz?”.

7 Artyku? 72 dyrektywy VAT ma nast?puj?c? tre??:

„Do celów niniejszej dyrektywy »warto?? wolnorynkowa« oznacza ca?kowit? kwot?, jak?, w celu uzyskania w danym momencie danych towarów lub us?ug, nabywca lub us?ugobiorca na takim samym etapie sprzeda?y jak ten, na którym dokonywana jest dostawa towarów lub ?wiadczenie us?ug, musia?by, w warunkach uczciwej konkurencji, zap?aci? niezale?nemu dostawcy lub us?ugodawcy na terytorium pa?stwa cz?onkowskiego, w którym transakcja podlega opodatkowaniu.

W przypadku gdy nie mo?na zapewni? porównywalnej dostawy towarów lub us?ug, »warto?? wolnorynkowa« oznacza, co nast?puje:

- 1) w odniesieniu do towarów, kwot? nie mniej sz? ni? cena nabycia towarów lub towarów podobnych lub, w przypadku braku ceny nabycia, koszt wytworzenia, okre?lone w momencie dostawy;
- 2) w odniesieniu do us?ug, kwot? nie mniej sz? ni? ca?kowita kwota wydatków poniesionych przez podatnika na wykonanie tych us?ug”.

8 Artyku? 73 tej dyrektywy przewiduje:

„W odniesieniu do dostaw towarów i ?wiadczenia us?ug innych ni? te, o których mowa w art. 74–77, podstawa opodatkowania obejmuje wszystko, co stanowi zap?at? otrzyman? lub któr? dostawca lub us?ugodawca otrzyma w zamian za dostaw? towarów lub ?wiadczenie us?ug, od nabywcy, us?ugobiorcy lub osoby trzeciej, w??cznie z subwencjami zwi?zanymi bezpo?rednio z cen? takiej dostawy lub ?wiadczenia”.

Prawo portugalskie

Kodeks VAT

9 Zgodnie z art. 1 ust. 1 lit. a) Código do Imposto sobre o Valor Acrescentado (kodeksu podatku od warto?ci dodanej, zwanego dalej „kodeksem VAT”) opodatkowaniu VAT podlega odp?atna dostawa towarów lub ?wiadczenie us?ug dokonywane na terytorium kraju przez podatnika dzia?aj?cego w takim charakterze.

10 Artyku? 4 ust. 1 kodeksu VAT przewiduje, ?e za ?wiadczenie us?ug uznaje si? odp?atne transakcje, które nie stanowi? ani dostawy, ani wewn?trzwnotowego nabycia, ani importu towarów.

11 Artyku? 16 ust. 6 lit. a) kodeksu VAT przewiduje:

„Do podstawy opodatkowania wskazanej w poprzednim ust?pie nie wlicza si? nast?puj?cych elementów:

- a) odsetek naliczonych z tytu?u odroczonego uiszczenia zap?aty oraz kwot otrzymanych jako odszkodowanie, na mocy orzeczenia s?dowego, w zwi?zku z ca?kowitym lub cz??ciowym niewykonaniem zobowi?za?”.

Ustawa o ??czno?ci elektronicznej

12 Lei n.o 5/2004, das comunica??es electr?nicas (ustawa nr 5/2004 o ??czno?ci elektronicznej) z dnia 10 lutego 2004 r. (*Di?rio da Rep?blica* I, seria I-A, nr 34 z dnia 10 lutego 2004 r.), zmieniona lei n.o 15/2016 (ustaw? nr 15/2016) z dnia 17 czerwca 2016 r. (*Di?rio da Rep?blica*, seria 1, nr 115 z dnia 17 czerwca 2016 r.) (zwana dalej „ustaw? o ??czno?ci elektronicznej”), w art. 47 ust. 1 i art. 47 ust. 2 lit. c) przewiduje:

„1. Przedsi?biorstwa oferuj?ce publiczne sieci ??czno?ci lub publicznie dost?pne us?ugi ??czno?ci elektronicznej s? zobowi?zane do podawania do publicznej wiadomo?ci oraz do wiadomo?ci podmiotu, który wyra?a zamiar zawarcia umowy o ?wiadczenie przez nie us?ug, odpowiednich, przejrzystych, por?wnywalnych i aktualnych informacji na temat standardowych warunk?w dost?pu i korzystania z us?ug ?wiadczonych przez nie u?ytkownikom ko?cowym i konsumentom, szczeg?owo okre?laj?c swoje ceny i inne op?aty oraz, w stosownych przypadkach op?aty, kt?re s? zwi?zane z rozwi?zaniem um?w.

2. Do cel?w stosowania poprzedniego ust?pu przedsi?biorstwa te musz? opublikowa? [...] nast?puj?ce informacje, kt?re musz? by? r?wnie? wcze?niej dostarczone komukolwiek, kto zamierza zawrze? z nimi umow? o ?wiadczenie us?ug:

[...]

c) zwyk?e ceny, okre?laj?c kwoty nale?ne za ka?de ?wiadczenie us?ug i tre?? ka?dego elementu ceny, obejmuj?ce w szczeg?lno?ci:

(i) op?aty zwi?zane z aktywacj? us?ugi oraz dost?pem, u?ywaniem i utrzymaniem;

(ii) szczeg?owe informacje na temat stosowanych normalnych зни?ek, specjalnych lub szczeg?lnych system?w taryfowych oraz ewentualnych dodatkowych op?at;

(iii) koszty zwi?zane z wynaj?tymi urz?dzeniami ko?cowymi lub tymi, kt?rych klient staje si? w?a?cicielem;

(iv) op?aty wynikaj?ce z rozwi?zania umowy, w tym zwrot sprz?tu lub kary za przedterminowe rozwi?zanie umowy z inicjatywy abonent?w”.

13 Artyku? 48 ustawy o ??czno?ci elektronicznej przewiduje:

„1. Z zastrze?eniem przepis?w maj?cych zastosowanie do ochrony konsument?w udost?pianie publicznych sieci ??czno?ci lub ?wiadczenie us?ug ??czno?ci elektronicznej udost?pnianych publicznie musi by? przedmiotem umowy, w kt?rej musz? by? zawarte nast?puj?ce informacje w spos?b wyra?ny, wyczerpuj?cy i ?atwo dost?pny:

...

g) okres obowi?zywania umowy, a tak?e warunki odnowienia, zawieszenia i przerwania ?wiadczenia us?ug oraz warunki odnowienia, zawieszenia i rozwi?zania umowy;

...

2. Informacje dotyczące okresu obowiązywania umów, w tym warunków ich odnawiania i rozwiązania, muszą być jasne, zrozumiałe, umieszczone na trwałym nośniku oraz zawierać następujące informacje dotyczące:

- a) ewentualnego okresu lojalności, którego istnienie zależy od przyznania jakiejkolwiek ustalonej i określonej w ilości korzyści konsumentowi związanej z dofinansowaniem urządzeń końcowych, instalacji i aktywacji usługi lub innymi warunkami promocyjnymi;
- b) wszelkich ewentualnych kosztów związanych z możliwością przeniesienia numerów i innych danych identyfikacyjnych;
- c) ewentualnych kosztów wynikających z wcześniejszego rozwiązania umowy w okresie lojalności z inicjatywy abonenta, w szczególności w celu uzyskania zwrotu kosztów związanych z dofinansowaniem urządzeń końcowych, instalacji i aktywacji usługi lub z innymi warunkami promocyjnymi.

...

4. Przedsiębiorstwa oferujące sieci lub usługi publicznie elektronicznej nie mogą sprzeciwiać się wypowiedzeniu umów z inicjatywy abonentów z powodu istnienia okresu lojalności, ani żądać zapłaty jakichkolwiek opłat za naruszenie okresu lojalności, jeżeli nie posiadają dowodu na oświadczenie woli konsumenta, o którym mowa w poprzednim ustępie.

[...]

11. W okresie lojalności koszty, które abonent będzie musiał ponieść w przypadku rozwiązania umowy z własnej inicjatywy, nie mogą przekroczyć kosztów, które usługodawca poniósł w związku z instalacją usługi; zabronione jest pobieranie zapłaty tytułem odszkodowania lub rekompensaty.

12. Koszty zafakturowane z tytułu wcześniejszego rozwiązania umowy w okresie lojalności z inicjatywy abonenta muszą być proporcjonalne do korzyści, która została mu przyznana, ustalona i określona ilościowo w umowie, oraz nie mogą automatycznie odpowiadać całkowitej wartości opłat miesięcznych pozostałych do zapłaty w dniu rozwiązania umowy.

13. Do celów przepisów zawartych w ustępie poprzedzającym, jeżeli urządzenia końcowe były dofinansowane, koszty określa się zgodnie z prawem mającym zastosowanie, a w pozostałych przypadkach wspomniane koszty nie mogą przekraczać wartości przyznanej korzyści, którą proporcjonalnie do uzgodnionego okresu obowiązywania umowy musi jeszcze odzyskać przedsiębiorstwo świadczące usługę w dniu, w którym wcześniejsze rozwiązanie staje się skuteczne”.

14. Artykuł 52-A ustawy o publicznie elektronicznej, zatytułowany „Zawieszenie i zakończenie usługi świadczonej na rzecz abonentów mających status konsumentów”, stanowi:

„1. Gdy usługi są świadczone abonentom, którzy mają status konsumentów, w przypadku nieopłacenia kwot wskazanych na fakturze, przedsiębiorstwa udostępniające publiczne sieci publicznie dostępne usługi publicznie elektronicznej muszą wysłać konsumentowi wezwanie do zapłaty, udzielając mu dodatkowego okresu 30 dni na dokonanie płatności, pod groźbą zawieszenia usługi i, w ostateczności, automatycznego rozwiązania umowy, zgodnie z przepisami, odpowiednio, ust. 3 i 7.

[...]

3. W ciągu 10 dni od upływu dodatkowego terminu, o którym mowa w ust. 1, przedsiębiorstwa udostępniające publiczne sieci łączności lub publicznie dostępne usługi łączności elektronicznej obowiązkowo muszą zawiesić usługę na okres 30 dni w przypadku, gdy po upływie wyżej wymienionego okresu konsument nie dokonał płatności lub nie zawarł na piśmie z przedsiębiorstwem porozumienia o uregulowaniu zadłużenia w celu zapłaty należnych kwot.

[...]

7. Po upływie okresu 30 dni zawieszenia, jeżeli konsument nie dokonał płatności wszystkich należnych kwot lub jeżeli nie zawarł on w pisemnej formie żadnego porozumienia w przedmiocie płatności, umowa uważa się za automatycznie rozwiązaną.

8. Rozwiązanie, o którym mowa w poprzednim ustępie, następuje bez uszczerbku dla uzyskania zapłaty jako odszkodowania lub rekompensaty z tytułu rozwiązania umowy w okresie jej obowiązywania, zgodnie z przepisami decreto-lei n.º 56/2010 [(dekretu z mocy ustawy nr 56/2010) z dnia 1 czerwca 2010 r. (*Diário da República*, seria 1, nr 106 z dnia 6 czerwca 2010 r.)] i z zastrzeżeniem określonych w nim granic.

9. Po zachowaniu wymogu zawiadomienia na piśmie konsumenta z wyprzedzeniem określonym w art. 52 ust. 5 nieopłacenie jakiejkolwiek z kwot uzgodnionych w porozumieniu o uregulowaniu zadłużenia obowiązkowo wiąże się z rozwiązaniem umowy, z zastosowaniem przepisów poprzedniego ustępu.

10. Nieprzestrzeganie przepisów niniejszego artykułu przez przedsiębiorstwo udostępniające publiczne sieci łączności lub publicznie dostępne usługi łączności elektronicznej, w szczególności poprzez dalsze świadczenie usługi z naruszeniem przepisów ust. 3 lub wystawienie faktury po chwili, w której usługa powinna być zawieszona, powoduje brak wymagalności wobec konsumenta zapłaty należnej za wykonaną usługę oraz obowiązek [przedsiębiorstwa] pokrycia kosztów sądowych poniesionych w celu uzyskania spełnienia wierzytelności.

11. Ustęp poprzedni nie ma zastosowania do wystawiania faktur po zawieszeniu świadczenia usługi, które dotyczą usług faktycznie świadczonych przed zawieszeniem lub zapłatą przewidzianymi przez prawo w przypadku przedterminowego rozwiązania umowy.

[...]”.

Dekret z mocy ustawy nr 56/2010

15 Zgodnie z art. 1 dekretu z mocy ustawy nr 56/2010:

„Niniejszy dekret ustala granice poboru kwot za świadczenie usługi odkodowania urzędowej przeznaczonych do dostępu do usługi łączności elektronicznej oraz kwot z tytułu rozwiązania umowy w okresie lojalności, zapewniając użytkownikom prawa do łączności elektronicznej i sprzyjając lepszej konkurencji w tym sektorze”.

16 Artykuł 2 ust. 2 i 3 wspomnianego dekretu z mocy ustawy stanowi, co następuje:

„2. W okresie lojalności zakazane jest pobieranie z tytułu rozwiązania umowy i odkodowania urzędowej jakiegokolwiek wynagrodzenia w kwocie przewyższającej:

- a) 100% wartości urządzenia w chwili jego nabycia lub objęcia go w posiadanie, bez jej obniżenia, zmniejszenia lub dotowania, w ciągu pierwszych sześciu miesięcy tego okresu, po odliczeniu kwoty już zapłaconej przez abonenta oraz ewentualnej wierzytelności konsumenta wobec operatora ruchomej;
- b) 80% wartości urządzenia w chwili jego nabycia lub objęcia go w posiadanie, bez jej obniżenia, zmniejszenia lub dotowania, po upływie pierwszych sześciu miesięcy tego okresu, po odliczeniu kwoty już zapłaconej przez abonenta oraz ewentualnej wierzytelności konsumenta wobec operatora ruchomej;
- c) 50% wartości urządzenia w chwili jego nabycia lub objęcia go w posiadanie, bez jej obniżenia, zmniejszenia lub dotowania, w ostatnim roku okresu lojalności, po odliczeniu kwoty już zapłaconej przez abonenta oraz ewentualnej wierzytelności konsumenta wobec operatora ruchomej.
3. Zakazane jest pobieranie jakiegokolwiek wynagrodzenia wyższego niż przewidziane w poprzednim ustępie tytułem odszkodowania lub rekompensaty za rozwiązanie umowy w okresie lojalności.

Postępowanie główne i pytania prejudycjalne

17 Vodafone, spółka z siedzibą w Lizbonie (Portugalia), za przedmiot działalności ma świadczenie usług w dziedzinie ruchomej elektronicznej, telefonii stacjonarnej i bezprzewodowego dostępu do Internetu.

18 W ramach swojej działalności Vodafone zawiera ze swoimi klientami umowy o świadczenie usług, przy czym niektóre z nich przewidują specjalne klauzule promocyjne podlegające warunkowi lojalności tych klientów przez minimalny z góry określony okres (zwany dalej „okresem lojalności”). Na podstawie tych klauzul klient zobowiązuje się do pozostawania z Vodafone w stosunku umownym oraz do używania dostarczonych przez niego w tym okresie towarów i usług w zamian za korzystne warunki handlowe, w szczególności w zakresie ceny płaconej za subskrybowane usługi.

19 Okres lojalności może się różnić w zależności od tych usług. Ma on na celu umożliwienie Vodafone odzyskania części inwestycji związanej z wyposażeniem i infrastrukturą, a także innych kosztów, takich jak koszty aktywacji usługi i specjalnych korzyści przyznanych klientom. Nieprzestrzeganie przez klientów okresu lojalności z powodów leżących po stronie tych klientów pociąga za sobą zapłatę przez nich kwot przewidzianych w umowach. Kwoty te mają na celu zniechęcić tych klientów do naruszania okresu lojalności.

20 W następstwie zmiany wprowadzonej ustawą nr 15/2016 Vodafone od sierpnia 2016 r. określił na podstawie art. 48 ustawy o ruchomej elektronicznej kwotę do zapłaty w przypadku naruszenia przez klientów okresu lojalności, opierając się na obliczeniu korzyści przyznanych tym klientom zgodnie z zawartymi z nimi umowami, za które w chwili rozwiązania umowy Vodafone nie otrzymał jeszcze odszkodowania. Zgodnie bowiem z prawem krajowym kwota do zapłaty w przypadku naruszenia okresu lojalności jest obliczana proporcjonalnie do części okresu lojalności, który upłynął, na podstawie korzyści przyznanych klientowi na podstawie umowy, które zostały w niej wskazane i określone ilościowo. Kwota ta nie może być wyższa niż koszty poniesione przez Vodafone na instalację usługi.

21 Za listopad 2016 r. Vodafone dokonał odwrotnego obciążenia VAT na podstawie kwot otrzymanych z tytułu naruszenia okresu lojalności (zwanych dalej „kwotami spornymi w

postępowaniu głównym”). Następnie w dniu 13 października 2017 r. wniosł on odwołanie od decyzji w sprawie odwrotnego obciążenia tym podatkiem, ponieważ uważa, że kwoty sporne w postępowaniu głównym nie podlegają VAT.

22 Ponieważ odwołanie to zostało oddalone przez organ podatkowy i celny decyzją z dnia 8 stycznia 2018 r., Vodafone wniosł do sądu odsyłającego, to jest do Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa) [sądu arbitrażowego do spraw podatkowych (centrum arbitrażu administracyjnego), Portugalia], skargę zmierzającą do stwierdzenia niezgodności z prawem odwrotnego obciążenia VAT dotyczącego spornych w postępowaniu głównym kwot za listopad 2016 r.

23 Postępowanie przed tym sądem zostało zawieszone do czasu wydania wyroku z dnia 22 listopada 2018 r., MEO – Serviços de Comunicações e Multimédia (C-295/17, EU:C:2018:942), i zostało podjęte w dniu 28 listopada 2018 r.

24 Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa) [sąd arbitrażowy do spraw podatkowych (centrum arbitrażu administracyjnego)] wskazuje przede wszystkim, że przedterminowe rozwiązanie umów stanowi dla Vodafone szkodę gospodarczą, co jest oczywiste, gdy rozwiązanie umowy następuje na początku wykonania umowy i gdy operator ten przyzna klientowi korzyści promocyjne. Zdaniem sądu odsyłającego należy domniemywać istnienie szkody po stronie wspomnianego operatora. Ponadto z art. 48 ust. 2 lit. c) i art. 52-A ust. 8 ustawy o łączności elektronicznej wynika, że rozwiązanie umowy w trakcie okresu lojalności uzasadnia świadczenie wzajemne tytułem rekompensaty w celu „odzyskania kosztów związanych z dofinansowaniem urządzeń, instalacji i aktywacji usługi lub innymi warunkami promocyjnymi”. Sąd ten zakłada zatem, że Vodafone ponosi te koszty i że sporne w postępowaniu głównym kwoty mają na celu ich odzyskanie.

25 Następnie sąd odsyłający uważa za udowodnione okoliczności, że okres lojalności, jako warunek dostępu klienta do usług na korzystnych warunkach handlowych, ma zasadnicze znaczenie dla umożliwienia Vodafone odzyskania części swojej inwestycji związanej z ogólną infrastrukturą (sieć, urządzenie i instalacja), poszukiwaniem klientów (kampanie handlowe i marketingowe, a także płacone prowizji podmiotom partnerskim), aktywacji subskrybowanej usługi, korzyściami przyznanymi tytułem zniżek lub usług nieodpłatnych oraz kosztami koniecznymi dla instalacji i zakupu urządzeń.

26 Wreszcie, jeżeli chodzi o konieczność wystąpienia z odesłaniem prejudycjalnym z uwagi na wyrok z dnia 22 listopada 2018 r., MEO – Serviços de Comunicações e Multimédia (C-295/17, EU:C:2018:942), sąd odsyłający wskazuje, po pierwsze, że sporne w postępowaniu głównym kwoty oraz kwoty sporne w sprawie, w której zapadł ten wyrok, są obliczane w różny sposób.

27 Po drugie, wydaje się, że w wyroku z dnia 22 listopada 2018 r., MEO – Serviços de Comunicações e Multimédia (C-295/17, EU:C:2018:942), Trybunał przyznał znaczenie okoliczności, iż w tej sprawie istniała korelacja między kwotą zapłaconą za naruszenie okresu lojalności a kwotą, jaką dany operator otrzymałby w trakcie pozostałej części tego okresu w braku rozwiązania umowy. W związku z tym sąd odsyłający uznał za konieczne zwrócić się do Trybunału z wnioskiem o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym w celu ustalenia, czy okoliczności, że sporne w postępowaniu głównym kwoty nie pokrywają się z kwotami, które zostałyby zapłacone w pozostałej części okresu lojalności w braku rozwiązania umowy, ma znaczenie dla ustalenia, czy sporne w postępowaniu głównym kwoty stanowi wynagrodzenie za odpłatne świadczenie usług podlegające VAT w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. c) dyrektywy VAT.

28 W tych okolicznościach Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa) [sąd arbitrażowy do spraw podatkowych (centrum arbitrażu administracyjnego)] postanowił

zawiesi? post?powanie i zwróci? si? do Trybuna?u z nast?puj?cymi pytaniami prejudycjalnymi:

„1) Czy art. 2 ust. 1 lit. c) oraz art. 9, 24, 72 i 73 [dyrektywy VAT] nale?y interpretowa? w ten sposób, i? stanowi ?wiadczenie us?ug podlegaj?ce VAT okoliczno??, ?e operator telekomunikacyjny obci??a swoich by?ych klientów (którym przyzna? korzy?ci promocyjne mog?ce obejmowa? nieodp?atno?? kosztów instalacji, aktywacji us?ug, mo?liwo?ci przeniesienia numeru lub kosztów urz?dze? lub stosowanie taryf specjalnych w zamian za zobowi?zanie do zachowania okresu obowi?zywania umowy [lojalno?ci], który nie zosta? zachowany z przyczyn le??cych po stronie klientów) kwot?, która z mocy prawa nie mo?e przekracza? kosztów poniesionych przez us?ugodawc? w celu instalacji us?ugi i która powinna by? proporcjonalna do korzy?ci przyznanej klientowi, ustalonej i okre?lonej ilo?ciowo w umowie, w zwi?zku z czym nie mo?e ona automatycznie odpowiada? ca?kowitej warto?ci kwot pozosta?ych do zap?aty w dniu rozwi?zania umowy?

2) Czy w ?wietle wy?ej wymienionych przepisów okoliczno??, ?e takie kwoty s? wymagane po rozwi?zaniu umowy, gdy operator nie ?wiadczy ju? us?ug klientowi, oraz ?e nie mia?o miejsca ?adne konkretne korzystanie z us?ug po rozwi?zaniu umowy, wyklucza uznanie wspomnianych kwot za zap?at? za ?wiadczenie us?ug?

3) Czy w ?wietle wy?ej wymienionych przepisów nale?y wykluczy?, ?e rzeczona kwota stanowi zap?at? za ?wiadczenie us?ug ze wzgl?du na okoliczno??, i? operator i jego byli klienci okre?lili z góry, z mocy prawa, w ramach uprzednio sformu?owanej umowy standardowej, wzór do obliczenia kwoty, jak? byli klienci b?d? musieli zap?aci? w przypadku niezachowania okresu lojalno?ci przewidzianego w umowie o ?wiadczenie us?ug?

4) Czy w ?wietle wy?ej wymienionych przepisów nale?y wykluczy?, ?e wspomniana kwota stanowi zap?at? za ?wiadczenie us?ug, je?eli sporna kwota nie odpowiada tej, któr? operator otrzyma?by w ci?gu pozosta?ego okresu lojalno?ci, gdyby umowa nie zosta?a rozwi?zana?”.

W przedmiocie pyta? prejudycjalnych

29 Przez swoje pytania, które nale?y rozpatrzy? ??cznie, s?d odsy?aj?cy d??y w istocie do ustalenia, czy art. 2 ust. 1 lit. c) dyrektywy VAT nale?y interpretowa? w ten sposób, ?e kwoty pobrane przez podmiot gospodarczy w przypadku przedterminowego rozwi?zania z przyczyn le??cych po stronie klienta umowy o ?wiadczenie us?ug przewiduj?cej przestrzeganie okresu lojalno?ci w zamian za przyznanie temu klientowi korzystnych warunków handlowych nale?y uzna? za wynagrodzenie za odp?atne ?wiadczenie us?ug w rozumieniu tego przepisu.

30 W tym wzgl?dzie nale?y przypomnie?, ?e zgodnie z art. 2 ust. 1 lit. c) dyrektywy VAT, który okre?la zakres stosowania VAT, podatkowi temu podlega odp?atne ?wiadczenie us?ug wykonywane na terytorium pa?stwa cz?onkowskiego przez podatnika dzia?aj?cego w takim charakterze.

31 W rozumieniu tego przepisu ?wiadczenie us?ugi nast?puje „odp?atnie” tylko wtedy, je?eli pomi?dzy us?ugodawc? a us?ugobiorc? istnieje stosunek prawny, w ramach którego nast?puje wymiana ?wiadcze? wzajemnych, a wynagrodzenie otrzymywane przez us?ugodawc? stanowi rzeczywiste odzwierciedlenie warto?ci wyodr?bnionej us?ugi ?wiadczonej us?ugobiorcy. Tak jest w przypadku, gdy istnieje bezpo?redni zwi?zek pomi?dzy ?wiadczon? us?ug? a otrzymanym wynagrodzeniem (wyrok z dnia 22 listopada 2018 r., MEO – Serviços de Comunicações e Multimédia, C?295/17, EU:C:2018:942, pkt 39 i przytoczone tam orzecznictwo).

32 Je?eli chodzi o bezpo?redni zwi?zek pomi?dzy us?ug? ?wiadczon? us?ugobiorcy a rzeczywist? warto?ci? otrzymanego ?wiadczenia, Trybuna? orzek?, ?e ?wiadczenie wzajemne w

zamian za cenę płaconą przy podpisywaniu umowy o świadczenie usług składa się z wynikającego z umowy prawa klienta do korzystania z wykonywania zobowiązań wynikających z tej umowy, niezależnie od tego, czy klient wykonuje to prawo. Tym samym usługodawca wykonuje tę usługę, jeżeli umówiła ona klientowi korzystanie z niej, w związku z czym na istnienie wspomnianego bezpośredniego związku nie ma wpływu okoliczności, że klient nie korzysta ze wspomnianego prawa (zob. podobnie wyrok z dnia 22 listopada 2018 r., MEO – Serviços de Comunicações e Multimédia, C-295/17, EU:C:2018:942, pkt 40 i przytoczone tam orzecznictwo).

33 W tym względzie Trybunał uznał, że ustalony z góry kwotę otrzymywaną przez podmiot gospodarczy w przypadku przedterminowego rozwiązania przez jego klienta lub z przyczyn leżących po jego stronie umowy o świadczenie usług przewidującej minimalny okres związania umową, która to kwota odpowiada kwocie, jaką podmiot gospodarczy otrzymałby w pozostałej części tego okresu w braku takiego rozwiązania, należy uznać za wynagrodzenie za odpłatne świadczenie usług, które podlega jako takie VAT, nawet jeżeli rozwiązanie to pociąga za sobą dezaktywację produktów i usług przewidzianych przez tę umowę przed upływem minimalnego okresu związania umową (zob. podobnie wyroki: z dnia 22 listopada 2018 r., MEO – Serviços de Comunicações e Multimédia, C-295/17, EU:C:2018:942, pkt 12, 45, 57; a także z dnia 3 lipca 2019 r., UniCredit Leasing, C-242/18, EU:C:2019:558, pkt 70).

34 W niniejszej sprawie należy zauważyć, że zgodnie z informacjami przekazanymi przez sędziów odsyłających sporne w postępowaniu główne kwoty są obliczane według określonego umownie wzoru z zachowaniem warunków przewidzianych w prawie krajowym. Z informacji tych wynika, że kwoty te nie mogą być wyższe od kosztów poniesionych przez usługodawcę w ramach świadczenia tych usług i muszą być proporcjonalne do korzyści przyznanej klientowi, która jako taka została wskazana i określona w umowie zawartej z tym usługodawcą. Kwoty te nie odpowiadają zatem automatycznie ani wartości świadczeń, które pozostały do wykonania w dniu rozwiązania umowy, ani kwotom, jakie usługodawca otrzymałby w trakcie pozostałej części okresu lojalności w braku takiego rozwiązania.

35 W pierwszej kolejności, należy stwierdzić, że w okolicznościach przedstawionych w poprzednim punkcie na świadczenie wzajemne w zamian za cenę płaconą przez klienta na rzecz Vodafone składa się prawo klienta do korzystania z wykonywania przez tego dostawcę obowiązków wynikających z umowy o świadczenie usług, nawet jeżeli klient nie chce lub nie może zrealizować tego prawa z przyczyn leżących po jego stronie (zob. analogicznie wyrok z dnia 22 listopada 2018 r., MEO – Serviços de Comunicações e Multimédia, C-295/17, EU:C:2018:942, pkt 45).

36 W tych okolicznościach bowiem Vodafone umówiła klientowi korzystanie z rzeczonych usług w rozumieniu orzecznictwa przytoczonego w pkt 32 niniejszego wyroku i nie ponosi on odpowiedzialności za zaprzestanie jej świadczenia.

37 Po pierwsze, Vodafone zobowiązuje się świadczyć swoim klientom usługi uzgodnione w zawartych z nimi umowach i na warunkach określonych w tych umowach. Po drugie, klienci ci zobowiązują się płacić miesięczne opłaty przewidziane we wspomnianych umowach, a także, w stosownym wypadku, należne kwoty w przypadku, gdy umowy te zostaną rozwiązane przed końcem okresu lojalności z przyczyn leżących po stronie klientów.

38 W tym kontekście, jak wyjaśnia sędziów odsyłających, kwoty te odpowiadają odzyskaniu części kosztów związanych ze świadczeniem usług, jakie operator ten świadczy na rzecz klientów, i do których zwrotu klienci zobowiązali się w przypadku takiego rozwiązania.

39 W związku z tym wspomniane kwoty należy uznać za stanowiące częściowe ceny za usługę,

któr? us?ugodawca zobowi?za? si? ?wiadczy? klientom i która stanowi cz??? miesi?cznych op?at, w przypadku gdy klienci nie przestrzegaj? okresu lojalno?ci. W tych okoliczno?ciach cel tych kwot jest podobny do celu miesi?cznych op?at, które co do zasady by?yby wymagalne, je?eli klienci nie skorzystaliby z korzy?ci handlowych, uzale?nionych od przestrzegania tego okresu lojalno?ci.

40 Nale?y zatem uzna?, ?e z punktu widzenia realiów gospodarczych, które stanowi? podstawowe kryterium stosowania wspólnego systemu VAT, kwota nale?na w zwi?zku z przedterminowym rozwi?zaniem umowy ma na celu zapewnienie podmiotowi gospodarczemu minimalnego wynagrodzenia za wykonan? us?ug? (zob. podobnie wyrok z dnia 22 listopada 2018 r., MEO – Serviços de Comunicações e Multimédia, C?295/17, EU:C:2018:942, pkt 61).

41 W konsekwencji, jak podnosz? w uwagach rz?dy portugalski i irlandzki oraz Komisja Europejska, w sytuacji, gdy klienci ci nie dochowuj? wspomnianego okresu lojalno?ci, nale?y uzna?, ?e ?wiadczenie us?ug jest realizowane, poniewa? klienci ci s? w stanie korzysta? z tych us?ug.

42 W tych okoliczno?ciach sporne w post?powaniu g?ównym kwoty nale?y uzna? za cz??? wynagrodzenia otrzymanego przez tego przedsi?biorc? za wspomniane us?ugi. Nie ma w tym wzgl?dzie znaczenia, ?e w odró?nieniu od kwot, których dotyczy?a sprawa zako?czona wyrokiem z dnia 22 listopada 2018 r., MEO – Serviços de Comunicações e Multimédia (C?295/17, EU:C:2018:942), kwoty sporne w post?powaniu g?ównym nie pozwalaj? Vodafone na uzyskanie takich samych dochodów, jakie zosta?yby uzyskane, gdyby klient nie rozwi?za? przedterminowo umowy.

43 W drugiej kolejno?ci, je?eli chodzi o warunek wynikaj?cy z orzecznictwa przypomnianego w pkt 31 niniejszego wyroku, zgodnie z którym zap?acone kwoty powinny stanowi? rzeczywiste wynagrodzenie za daj?c? si? wyodr?bni? us?ug?, to nale?y wskaza?, ?e zarówno us?uga, która ma by? ?wiadczona, jak i wynagrodzenie za prawo do korzystania z tej us?ugi, s? okre?lane przy zawieraniu umowy mi?dzy Vodafone a jego klientami. W szczeg?lno?ci z informacji przekazanych przez s?d odsy?aj?cy wynika, ?e wynagrodzenie za us?ug? okre?la si? w oparciu o ustalone kryteria, które precyzuj? zarówno miesi?czne op?aty, jak i sposób, w jaki nale?y oblicza? kwot? z tytu?u przedterminowego rozwi?zania umowy.

44 Wynagrodzenie p?acone przez klienta nie jest zatem ani sporne, ani przypadkowe (zob. podobnie wyrok z dnia 3 marca 1994 r., Tolsma, C?16/93C?16/93, EU:C:1994:80, pkt 19), ani te? trudne do obliczenia lub niepewne (zob. podobnie wyrok z dnia 10 listopada 2016 r., Baštová, C?432/15, EU:C:2016:855, pkt 35).

45 Wbrew temu, co twierdzi Vodafone, kwota ta nie jest równie? to?sama z zap?at? przewidzian? ustaw? w rozumieniu wyroku z dnia 8 marca 1988 r., Apple and Pear Development Council (102/86, EU:C:1988:120), ani z kwot? maj?c? na celu zap?at? odszkodowania operatorowi w wyniku rozwi?zania umowy przez klienta w rozumieniu wyroku z dnia 18 lipca 2007 r., Société thermale d'Eugénie-les-Bains (C?277/05, EU:C:2007:440).

46 Po pierwsze bowiem, o ile obliczenie wspomnianej kwoty ograniczaj? przepisy ustawowe i wykonawcze, o tyle bezsporne jest, ?e zap?ata tej kwoty nast?puje w ramach stosunku prawnego charakteryzuj?cego si? wymian? ?wiadcze? wzajemnych pomi?dzy us?ugodawc? a jego klientem i ?e w tym kontek?cie zap?ata ta stanowi zobowi?zanie umowne tego ostatniego.

47 Po drugie, je?eli chodzi o argument Vodafone, zgodnie z którym kwota nale?na z tytu?u naruszenia okresu lojalno?ci jest zbli?ona do odszkodowania maj?cego na celu naprawienie poniesionej przez niego szkody, to w pierwszym rz?dzie nale?y zauwa?y?, ?e argument ten jest

sprzeczny z rzeczywistości? prawa krajowego rozpatrywanego w postępowaniu głównym, ponieważ zgodnie z tym prawem, z zastrzeżeniem weryfikacji przez sąd odsyłający w tym względzie, operator nie jest w stanie obciążyć klienta kwotami z tytułu odszkodowania lub rekompensaty w przypadku przedterminowego rozwiązania umowy.

48 W drugim rzędzie argument ten również nie może zostać uwzględniony z uwagi na rzeczywistość gospodarczą transakcji będących przedmiotem postępowania głównego.

49 W ramach podejścia gospodarczego operator ustala bowiem cenę za usługę i miesięczne opłaty, biorąc pod uwagę koszty tej usługi i minimalny okres związania umów. Jak wskazano w pkt 39 niniejszego wyroku, kwoty należne w przypadku przedterminowego rozwiązania umowy należy uznać za integralną część cen, które klient zobowiązał się zapłacić w zamian za wykonywanie przez usługodawcę swoich zobowiązań umownych.

50 Z uwagi na ogół powyższych rozważań na przedstawione pytania prejudycjalne trzeba odpowiedzieć, iż art. 2 ust. 1 lit. c) dyrektywy VAT należy interpretować w ten sposób, że kwoty otrzymane przez podmiot gospodarczy w przypadku przedterminowego rozwiązania z powodów leżących po stronie klienta umowy o świadczenie usług przewidującej przestrzeganie okresu lojalności [okresu związania umów] w zamian za przyznanie temu klientowi korzystnych warunków handlowych należy uznać za stanowiące wynagrodzenie za odpłatne świadczenie usług w rozumieniu tego przepisu.

W przedmiocie kosztów

51 Dla stron w postępowaniu głównym niniejsze postępowanie ma charakter incydentalny, dotyczy bowiem kwestii podniesionej przed sądem odsyłającym, do niego zatem należy rozstrzygnięcie o kosztach. Koszty poniesione w związku z przedstawieniem uwag Trybunałowi, inne niż koszty stron w postępowaniu głównym, nie podlegają zwrotowi.

Z powyższych względów Trybunał (dziewięta izba) orzeka, co następuje:

Artykuł 2 ust. 1 lit. c) dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że kwoty otrzymane przez podmiot gospodarczy w przypadku przedterminowego rozwiązania z powodów leżących po stronie klienta umowy o świadczenie usług przewidującej przestrzeganie okresu lojalności [okresu związania umów] w zamian za przyznanie temu klientowi korzystnych warunków handlowych należy uznać za stanowiące wynagrodzenie za odpłatne świadczenie usług w rozumieniu tego przepisu.

Podpisy

* Język postępowania: portugalski.